

ת"פ 39328/02/16 - מדינת ישראל נגד דורון דירניק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39328-02-16 מדינת ישראל נ' דירניק

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מורן מיודובניק
נגד
הנאשם דורון דירניק
ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

חבלה חמורה - לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); תקיפת עובד ציבור - לפי סעיף 382א(א) לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 10.2.16 הגיע הנאשם עם רכבו לבית החולים איכילוב, והחנה את הרכב בכניסה למחלקת מיון ילדים במקום חניה המיועד לחניית רכבי חירום בלבד. הנאשם יצא מרכבו לעבר הכניסה על מנת לפגוש את בנו בן ה-11 אשר שהה אותה עת במחלקת הילדים. המתלונן, אשר עבד כבודק ביטחוני במקום וחלק מעבודתו היה למנוע מרכבים לחנות בחניה זו, צעק לעבר הנאשם כי אסור לו לחנות שם. הנאשם השיב שהוא מיד חוזר, נכנס לבית החולים, ולאחר מספר דקות שב הנאשם ויצא מפתח הכניסה. כאשר המתלונן הבחין בו שוב, חזר ואמר לנאשם כי עליו להזיז את רכבו. הנאשם ענה למתלונן שאינו מתכוון לעשות כן וסינן לעברו קללות. כאשר שב וניסה להיכנס אל בית החולים, התקדם המתלונן לעברו וחצץ עם גופו בין הנאשם לבין הכניסה לבית החולים תוך שדרש ממנו להזיז את רכבו. הנאשם החל לדחוף את המתלונן באמצעות גופו, המשיך לקלל והיכה את המתלונן במכה בפניו. בעקבות המכה הזעיק המתלונן את אחראי המשמרת שהגיע למקום עם אחד המאבטחים. המאבטח, אשר הבחין במתלונן חבול בפניו, ניגש אל הנאשם, הציג את עצמו כמאבטח במקום וביקש ממנו תעודה מזהה. הנאשם החל לקלל את המאבטח ואיים עליו בכך שאמר לו "בן זונה תחזרו לרוסיה רוסים מסריחים ואם תיגע בי אני ישבור לך את הצורה", ודחף אותו. אחראי המשמרת אשר הגיע מיד לאחר המאבטח, הציג עצמו, הודיע לנאשם שהוא מעכב אותו וביקש ממנו להתלוות אליו לנקודת משטרה בקרבת המקום. הנאשם סירב להתלוות אליו ואיים על אחראי המשמרת ועל המאבטח בכך שאמר לו שאם יתקרב אליו הוא יתקוף אותם. האירוע הסתיים עם הגעת שוטר למקום ומעצרו של הנאשם.

כתוצאה מהמכה נגרמו למתלונן שברים בלסת, חוסר של שלוש שיניים, נידות של מספר שיניים ונפיחות בשפתו התחתונה.

בהתאם להסכמת הצדדים, התקבל תסקיר שירות המבחן. בנוסף, הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שרות.

תסקיר שירות המבחן

2. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 55, נעדר עבר פלילי, אב לארבעה ילדים ומזה כ-31 שנים מנהל חנות לחומרי בניין שבבעלותו. הנאשם חווה משבר בעקבות לידת בתו הבכורה עם תסמונת דאון, בעקבותיו התגרש מאשתו, וכן חווה משבר נוסף לאור מחלת הסרטן בה חלה בנו לפני כ-4 שנים. כיום נוטל הנאשם טיפול תרופתי לטיפול בבעיות לב ובמצב רוח ירוד. שרות המבחן ציין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וטען כי ביום האירוע נודע לו שבנו הצעיר חולה במחלת הסרטן, דבר אשר הוביל לסערת רגשות ולחוסר יכולת לפעול מתוך שיקול דעת. הנאשם הביע צער, חרטה ובושה בשל מעשיו ופגיעתו במתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי תוך קושי בוויסות רגשותיו ותגובותיו על רקע הקושי האישי אותו חווה בעקבות גילוי מחלת הסרטן אצל בנו, אך בנוסף התרשם שרות המבחן כי התנהגותו של הנאשם באירוע היא חריגה להתנהלותו, לאורחות חייו וכי אינו בעל דפוסים אלימים מושרשים. בנסיבות אלה וכן לאור הרתעת ההליך המשפטי עבור הנאשם, העריך שירות המבחן סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות. לצד זאת, התרשם שרות המבחן מצורך בהתערבות טיפולית אשר תסייע לנאשם בהתמודדות עם מצבי משבר, עיבוד משקעים ועוד. לפיכך, הומלץ להימנע מענישה בדרך של מאסר אף בעבודות שירות, אשר עלולה להוביל להידרדרות במצבו הנפשי, האישי והתעסוקתי של הנאשם, ולהטיל עליו 220 שעות של"צ וכן צו מבחן במסגרתו ישולב בטיפול.

ראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש תצהיר נפגע עבירה וכן תמונות של החבלות אשר נגרמו למתלונן. המתלונן פירט בתצהיר את הנזקים שנגרמו לו, כמפורט בעובדות כתב האישום וכן הוסיף כי בעקבות האירוע אובחן כסובל מפוסט-טראומה, סבל מכאבי ראש, נדודי שינה, עצבנות יותר, קושי לאכול, קושי בדיבור ומתחושת הקאה. המתלונן הוסיף כי נזקק לטיפול תרופתי אנטי דכאוני וכן למשככי כאבים. עוד פירט בתצהיר את הנזקים הכלכליים שנגרמו לו כתוצאה מניהול הליך משפטי אזרחי כנגד הנאשם וכן את עלויות הטיפול הרפואי.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמוך בטיעוניה לעונש.

4. ב"כ הנאשם הגיש חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט שניתנה במסגרת ההליך האזרחי, ממנה עולה כי 11 שניים אבדו למתלונן כתוצאה מהחבלה שנגרמה לו, בין אם באופן מיידי ובין אם מאוחר יותר, אולם כל השניים שאבדו סבלו מאובדן תמיכה גרמי בדרגות שונות עובר לחבלה וזאת בשל מחלת חניכיים פעילה. עוד הציג את הסכמת הצדדים בהליך האזרחי לתשלום סך של 100,000 ₪ על ידי הנאשם כפיצוי למתלונן.

מסמך נוסף שהוגש על ידי ב"כ הנאשם מציג סיכום ביקור רפואי של הנאשם מחודש מרץ 2018, ממנו עולה כי הנאשם סובל מדכאון.

ב"כ הנאשם היפנה לפסיקה לתמוך בטיעוניה.

טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, תוך התייחסות לנסיבות ביצוען, ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה ציינה את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר, אך לצד זאת הדגישה את נסיבות האירוע ואת הנזקים שנגרמו למתלונן. לפיכך, עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה מתחיל במספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, אולם בנסיבות המקרה טען כי יש לחרוג לקולא בשל שיקולי שיקום או שיקולי חסד. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי למתלונן לא היתה כל סמכות למנוע מהנאשם מלהיכנס לבית החולים, ולענין הנזק שנגרם היפנה למחלת החניכיים ממנה סבל המתלונן בטרם המקרה. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, פירט בא כוחו את הנסיבות הקשות כפי שעלו בתסקיר שרות המבחן, והדגיש כי מדובר בפעולה רגעית ואימפולסיבית שביצע הנאשם באופן חד פעמי. ב"כ הנאשם היפנה אף למצב כלכלי המחייב את הנאשם לפרנס את משפחתו, במיוחד בתקופת משבר הקורונה. לפיכך, עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן, וככל שעמדה זו לא תתקבל - עתר להטלת מאסר בעבודות שרות לתקופה קצרה.

7. הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירות תוך שציין כי מדובר במעידה חד פעמית בשל סערת רגשות שחוה לאור מצבם הבריאותי של בתו ובנו. כמו כן, ביקש הנאשם לאפשר לו להמשיך לנהל את חייו ואת מקום עבודתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. תקיפת אדם מהווה פגיעה בזכות לביטחון אישי, לאוטונומית הגוף ולפרטיות, ואילו פגיעתה של עבירת תקיפת עובד ציבור היא כפולה: הן במתלונן כאדם פרטי והן במתלונן כעובד שתפקידו לשרת את הציבור. על בית המשפט לספק הגנה לעובדי ציבור העומדים בחזית שנועדה לשרת את הציבור הרחב, לדאוג לאספקת שירותי חירום מצילי חיים, לרווחת הציבור ולשלומם. באופן דומה, אף איומים המופנים כלפי עובד ציבור פוגעים בשלוות נפש המתלוננים אך גם ביכולתם לבצע את תפקידם נאמנה.

אלימות הגורמת לחבלה חמורה היא אחת מעבירות האלימות החמורות, לגביה קבע המחוקק עונש מירבי בן 7 שנות מאסר. המחוקק ראה לנכון להחמיר אף בענישה לגבי אלימות המבוצעת כלפי עובד ציבור, וכך התייחס בית המשפט לעבירות אלה:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו".

עמוד 3

(ע"פ 4565/13 חאלד נגד מדינת ישראל, פסקה 9 (4.11.2013)).

9. בעת קביעת מתחם הענישה בגין עבירות אלימות ובחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה לנוכח המנעד הרחב של עבירות מסוג זה (ע"פ 1127/13 עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (15.01.2014)).

במקרה הנדון מדובר באלימות נקודתית ולא מתמשכת מצד הנאשם כלפי המתלונן, מהלומה אחת בלבד אשר גרמה לחבלה חמורה. לגבי אופי החבלה יש אמנם לתת את הדעת לכך שמדובר בחבלה חמורה אולם גם להתחשב ברקע הדנטלי הבעייתי ביותר של המתלונן (טנ/1), רקע אשר תרם במידה מסויימת לחומרת הנזק שנגרם. לצד נסיבות מקלות אלה, יש לתת משקל ולהתחשב בנזק ארוך הטווח והסבל הרב שנגרמו למתלונן, כפי שעולה מתצהיר נפגע העבירה, זאת על אף שבחר שלא להתייצב בבית המשפט ולהיחקר לגבי מכלול הנזקים להם טען בתצהיר. עוד יש לשקול לחומרה, כי הנאשם המשיך ונקט באלימות אף כלפי מאבטח שהגיע למקום, גם אם מדובר באלימות ברף נמוך ביותר, וכן איים על מאבטח ועל אחראי משמרת.

לא נעלם מעיני הרקע של נסיבות חריגות לביצוע העבירות, בהן מניעת חזרתו של הנאשם אל בית החולים על ידי המתלונן וסערת הרגשות בה היה נתון הנאשם בשל גילוי מחלת הסרטן אצל בנו הקטין. יחד עם זאת, סערת רגשות זו מאפיינת רבים המגיעים אל בין כתלי בית חולים בנסיבות שונות, מקבלים ידיעות קשות ונחשפים למצבים קיצוניים. עיתות מצוקה אלה אינן יכולות להתקבל כהסבר לפעולות אלימות כלפי עובדי ציבור הממלאים את תפקידם, ויש לספק לעובדי הציבור מגן מפני התפרצויות אלימות כנגדם.

רמת הענישה בפסיקה בגין עבירות תקיפת עובד ציבור נעה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות (עפ"ג"ת"א) 3470-01-19 אדוט נגד מדינת ישראל (1.4.19)) ועד למאסר בפועל (7639/13) אמארה ואח' נגד מדינת ישראל (2.4.2014); רע"פ 5458/12 ליכטמן נגד מדינת ישראל (15.7.2012)), הכל בהתאם לנסיבות המקרה, אופי האלימות, מידת החבלה שנגרמה, זהות המתלונן ועוד.

דוגמא להשפעת נסיבות המקרה ניתן ללמוד מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, בה הוטל מאסר למשך 10 חודשים כאשר מדובר בעבירת חבלה חמורה של אלימות מתמשכת, החל מהפלת המתלונן ארצה ועד לתקיפתו בבעיטות ובאגרופים אשר גרמו לו לשברים בצלעותיו ולהטטומות בראשו.

יודגש כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, לבין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, זאת בנוסף לענישה נלווית של מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

העונש המתאים

10. ב"כ הנאשם עתר לקביעת ענישה שיקומית תוך סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

עמוד 4

בית המשפט העליון התייחס לאופן יישומו של סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין, וקבע כך:

"שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפטיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד' (א)".

(ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 25 בפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (18.4.2018)).

במקרה הנדון מדובר בנאשם אשר נטל אחריות על מעשיו, הודה, הביע חרטה ושרות המבחן התרשם מסיכון נמוך להישנות מעשי אלימות. לצד זאת, קבע שרות המבחן כי קיים צורך בהתערבות טיפולית, אך הנאשם טרם עבר טיפול כלשהו. בנוסף לצורך בבחינה זהירה של האפשרות לסטיה ממתחם ענישה, הרי שבמקרה זה לא ניתן להצביע על הליך שיקומי-טיפול משמעותי. לפיכך, איני מקבל את עתירת ב"כ הנאשם לסטות ממתחם הענישה בהתבסס על המלצת שרות המבחן. יש עוד לזכור כי שרות המבחן מספק תמונה מקצועית ביחס להיבטים עליהם הוא מופקד, בעוד על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים (רע"פ 5023/18 עוקבה בדיר נגד מדינת ישראל, פסקה 14 (28.6.2018)).

טענה נוספת שהעלה ב"כ הנאשם, התייחסה לסטיה ממתחם הענישה בשל שיקולי צדק וחסד. אף טענה זו דינה להידחות. הפסיקה אליה היפנה כשטען לשיקולים אלה, עסקה בצורך באיזון בין חומרת המעשים לבין טעמי צדק שענינם בחינת הסיכון לחיי הנאשם ככל שירצה מאסר בפועל (ע"פ 4456/14 קלנר נגד מדינת ישראל, פסקה 221 (29.12.2015)). לא הוצגה ראיה לתמוך בנסיבות שכאלה במקרה הנדון.

11. נסיבותיו האישיות של הנאשם, הן בעלות משקל מצטבר ונכבד בעת קביעת העונש המתאים: מדובר בנאשם בן 55, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בכתב אישום מתוקן ונטל אחריות על מעשיו. נסיבות החיים הקשות והמורכבות של הנאשם ומשפחתו, מצבו הרפואי והכלכלי, פורטו בהרחבה בתסקיר שרות המבחן ובטיעוני בא כוחו. בנוסף, יש לתת משקל להערכת שרות המבחן לגבי סיכון נמוך להישנות עבירות דומות מצד הנאשם ולהרתעת ההליך המשפטי עבורו. לבסוף, אתן משקל לפיצוי בגובה 100,000 ₪ שנפסק לטובת המתלונן במסגרת ההליך האזרחי.

בנסיבות כוללות אלה, יש להציב את עניין הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

12. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. בהתחשב בסוג העונש ומשכו, לא ראיתי לנכון להורות על קיזוז 4 ימי המעצר בו שהה הנאשם.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 1.7.21 ומידי חודש

בחודשו.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 מאי 2021, במעמד הצדדים.